

NRO 2/2021

PAPU

Pakilan
siirtola-
puutarha
1948

PAKILAN SIIRTOLAPUUTARHAYHDISTYKSEN JULKAISU

PAKILAN HALLITUS 2021

NIMI	PUHELIN	SÄHKÖPOSTI	MÖKKIOSOITE
Annu Brotherus <i>varapuheenjohtaja</i>	050 307 8308	puheenjohtaja@pakilansiirtolapuutarha.fi	Jalavapolku 213
Malla Haapanen <i>jäsen</i>	0400 491 004	rekisteri@pakilansiirtolapuutarha.fi	Mäntypolku 186
Niklas Koppatz <i>jäsen, sähkötoimikunnan vetäjä</i>	050 360 1698	niklas.koppatz@gmail.com	Pajupolku 127
Aura Loikkanen <i>jäsen, sihteeri</i>	040 508 5006	sihteeri@pakilansiirtolapuutarha.fi	Katajapolku 155
Nipa Nieminen <i>jäsen, saunatoimikunnan vetäjä</i>	044 029 0454	nipa.nieminen@edu.hel.fi	Vaahterapolku 18
Anne Runsas <i>jäsen, kerhotalon vuokraus</i>	040 750 3066	runsasanne@gmail.com	Jalavapolku 200
Juha Saukkonen <i>jäsen</i>	050 529 0299	isanta@pakilansiirtolapuutarha.fi	Jasmiinipolku 320
Päivi Seikkula <i>jäsen</i>	050 428 0516	paivi.seikkula@gmail.com	Jalavapolku 208
Sari Porkka <i>taloudenhoitaja</i>	050 341 8559	taloudenhoitaja@pakilansiirtolapuutarha.fi	Pajupolku 28

PAPUN TOIMITUS

Päätoimittaja: Annu Brotherus
Toimitussihteeri: Leila Timonen
Kansikuva: Annu Brotherus
Taitto: Ella Vedenoja
Painopaikka: Tikkurilan Paino Oy
Painos: 340 kpl

HUH HELLETTÄ JA RAIKASTA SYKSYÄ!

Olemme viettäneet Pakilassa liki trooppista kesää. Mökkikylässä rehevä puutarha on tuonut silmän iloa ja omenapuun varjo helpotusta oloon. Taas kerran on ollut aihetta huokaista onnesta: on oma mökki ja palsta Pakilassa!

Helteistä huolimatta olemme viihtyneet yhteisissä kesäjuhliissa ja sunnuntaikahvilassa. Sauna on toiminut hyvin viime vuoden tapaan, ja Yrtin talkoissa on pidetty huolta alueen viihtyisyydestä. Myös Viola-kahvilassa on voinut ruokailla ja kahvitella ilman, että itse on täytynyt ryhtyä keittiöhommiin. Pakilan fasilitteetit ja yhteisöllisyys ovat kukoistaneet tänä kesäkautena koronasta huolimatta – kiitos siitä kaikille tekijöille ja osallistujille!

Mitä on tämän päivän siirtolapuutarhakulttuuri, ja millaista sen pitäisi olla? Kulttuuri kumpuaa meistä ihmisistä, se on yhtä aikaa muuttuvaa ja perinteitä ylläpitävää. Pysyvää on se, minkä kukin aika katsoo säilyttämisen arvoiseksi ja muuttuvaa se, mitä uutta tekijät kehittävät. On ilahduttavaa, että uusiakin mökkiläisiä on tullut mukaan yhteiseen toimintaan. Pakilalainen siirtolapuutarhakulttuuri voi hyvin juuri tekijöidensä ansiosta!

Yhdistyksen toiminnan avoimuutta ja tiedottamisen nopeutta on päätetty parantaa ottamalla käyttöön sähköiset viestintäkana-

vat. Yhdistys siirtyy sähköiseen viestintään vuoden 2022 alusta alkaen. On tärkeää, että jokainen yhdistyksen jäsen, jolla on sähköpostiosoite, lähettää sen rekisterinhoitajalle (rekisteri@pakilansiirtolapuutarha.fi). Muille yhdistyksen vuosikokouskutsut materiaaleineen lähetetään edelleen kirjepostina.

Uutta tänä vuonna ovat uutiskirjeet, jotka lähetetään jäsenten sähköposteihin. Ne ovat korvanneet kotisivuilla ja kesällä ilmoitustauluilla julkaistut hallituksen kokoustiedotteet. Seuraa sähköpostiasi, niin saat ajankohtaiset tiedot ja hallituksen terveiset tuoreeltaan.

Mökkikylä hiljenee syksyn tullen, mutta yhdistyksen asioita hoidetaan ja edistetään ympäri vuoden. Papu 1/2021 esitteli toimintamme vuosikellon: talvella hallitus ja osa toimikunnista jatkaa toimintaansa. Tavoitteena on mahdollistaa kaikille hieno puutarhakesä vuonna 2022. Sitä ennen hyvää syksyä ja talven selkää – nähdään sitä ennen vielä 26.9. vuosikokouksessa!

Annu Brotherus

SISÄLLYSLUETTELO

Hallitus.....	2
Puheenjohtajalta.....	3
Vuosikokoukset 2021.....	4
Varaudu talveen.....	4
Juhannusjuhlat ja lasten teatteri.....	5

Kasvivärjäys.....	6
Heijastuksia.....	8
Uuden mökkiläisen rakennusprojekti.....	10
Pajupolun tulokkaat.....	12
Kesäkahvila.....	13
Talvella kaikki on toisin.....	14
Yhteystietoja talven varalle.....	16

VUOSIKOKOUKSET 2021

Koronapandemia aiheutti sen, että kevätkokous 2021 siirrettiin poikkeuslain mahdollistamana pidettäväksi viime vuoden tapaan syyskokouksen yhteydessä. Syyskokous järjestetään syyskuun viimeisenä **sunnuntaina 26.9.2021**. Kokouspaikka ja -muoto ratkaistaan lähempänä vuosikokouksen ajankohtaa.

Yhdistyksen jäsenille lähetettiin jo keväällä vuosikertomus ja tilinpäätös vuodelta 2020. Syyskokouspaperit, muu mahdollinen kokousmateriaali sekä vuoden 2021 sähkö-, pesula-, hiekka- ja sepeli- sekä jätelavalaskut lähetetään yhdistyksen jäsenille viimeistään **13.9.2021**.

VARAUDU TALVEEN

Varmista vesijohdot, hanat ja sulut

Puutarhan vedet suljetaan syys–lokakuun vaihteessa. Kevääseen ja vesijohtojen avaamiseen asti mökkiläisten käytössä on talvivesipiste, joka sijaitsee kuisaidan kulmauksessa Pyökkipolun ja Lehmuspolun päässä.

1. Sulje omat talous- ja kasteluvesisulkusi polun laidalta. Kaikki palstan vesijohdot ja niihin liittyvät laitteet päähanasta alkaen ovat kunkin palstalaisen omalla vastuulla. Ole huolellinen, jotta välttyt vesivahingoilta!
2. Irrota palstallasi menevä letku päähanasta, irrota tyhjennystulpat ja tyhjennä putket huolellisesti. Puhallus hanaan auttaa tyhjentämään putket. Laita tulpat kevyesti takaisin paikoilleen puhaltamisen jälkeen ja varmistettuasi putken tyhjeneminen.
3. Tyhjennä ja suojaa palstallasi asentamasi johdot, letkut, säiliöt, varaajat yms. tarpeen mukaan jäätyksen estämiseksi.
4. Jätä omalla palstallasi hanat auki talveksi. Muista varmistaa, ettei sisätiloihin voi enää tulla vettä. Lopulliseen talviasentoon poluilla olevat kahvat kääntää Suomen Talotekniikka Oy.
5. Keväällä muista tulla sulkemaan vesijohtojesi hanat ennen vesien avaamista vapun tienoilla. Verkosto voidaan avata, kun jäätymisvaaraa ei enää ole. Avaamisesta ilmoitetaan yhdistyksen kotisivuilla ja ilmoitustaululla sekä Facebookin Siirtolapuutarhamuissa.
6. Ilmoita havaitsemistasi vuodoista ja vaurioista välittömästi hallinnolliselle isännälle tai isännälle (yhteystiedot lehden takakannessa).

JUHANNUSTA JUHLITTIIN LÄMPIMÄSTI

Suomalaisten muistikuvat juhannussäästä ovat lähes poikkeuksetta: lämpötila +10 °C, ajoittais-ta sadetta ja tiheitä hyttyspilviä. Pakilalaiset eivät tällaista muista, ainakaan tämän vuoden osalta. Juhannusta juhlittiin mukavassa parinkymmen kesä-säässä. Tämän vuoden juhlakimaran valmisteluista vastasi lohko I, kiitos hienosti sujuneista juhlista!

Kuvat: Annu Brotherus

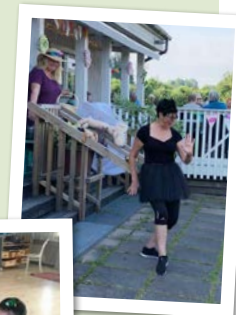
KUKA SANOI MIAU?

Puutarhamme tämän vuoden juhannus-juhlassa esitettiin lasten leikinäytelmä *Kuka sanoi miau?*

Näytelmässä oli kertoja sekä useita eri eläinrooleja: kissa, koira, sammakko, posu, lintu, siili sekä Euroopan mestaruuskisojen vuoksi kaksi jalkapalloa. Pienet näyttelijät eläytyivät rooleihinsa antaumuksella. Myös lukuisa lapsiyleisö osallistui näytelmään innokkaasti.

Kertojana toimi **Marja** ja eri rooleissa esiintyivät **Mesi, Lyyli, Taimi** ja **Anton**. Monella heistä oli useita rooleja.

Näytelmän ohjaaja **Raili** kiittää kaikkia eri rooleissa esiintyneitä lapsia ja heidän vanhempiaan produktion toteuttamisesta.

PIONIA JA PORKKANAA LANGOILLE

Heinäkuisena viikonloppuna kerhotalon nurkalla padoissa porisi yötä myöten hieman erilaisia liemiä. Käynnissä oli villalankojen värjäystä kasviväreillä, ja tuloksena uskomattoman herkullisia lankoja syksyn ja talven käsitöihin.

Henna Rajapurolle on karttunut vuosien kokemus villalankojen värjäämisestä kasveilla. Oppia hän on hakenut työväenopiston kursseilta sekä tietysti tekemällä.

Nyt hän innostui vetämään viikonloppu mittaisen värjäyskurssin puutarhureille. Hyvissä ajoin ennen h-hetkeä sovittiin, mitä kasveja osallistujat keräävät ja tuovat yhteisiin patoihin. Valmistautumiseen kuului myös isojen kattiloiden ja paistimittareiden etsiminen kaappien perukoilta ja kirppiksiltä sekä käsittelemättömien lankojen ostaminen.

– Langan alkuperäinen väri vaikuttaa lopputulokseen. Siksi värjäyksessä kannattaa käyttää eri sävyisiä vaaleita ja harmaita lankoja, Henna kertoo samalla kun tarkistaa keitoksen lämpötilaa.

▲ **KASVIVÄRJÄYKSEN** salatieteeseen tutustui Henna Rajapuron (2. vas.) johdolla Arja-Leena Timonen, Kaisa Nirkkonen ja Sari Starr.

MONEN VAIHEEN KAUTTA VALMISTA

Kasvivärjäys ei ole hätäisen ihmisen puuhaa, mutta lopputulos palkitsee kärsivällisyyden. Työvaiheita on useita ja kattiloiden äärellä odoteltua riittää. Lyhyt versio lankojen värjäyksestä etenee näin: Langat valmistellaan kerimällä ne pieniksi vyyhdeiksi, hienopestään ja käsitellään alunaliemessä. – Purettaminen alunassa avaa langan, jolloin väri tarttuu siihen, Henna kertoo.

Villojen esikäsittelyn aikana kasvit liotetaan ja niitä keitetään jopa useamman tunnin ajan. Lankoja ei sovi heittää soppaan samoin tein, vaan liemet jäädytetään ja tarvittaessa siivilöidään, jotta kasvin osat eivät tartu lankoihin värjäyksen aikana. Vasta tämän jälkeen päästään itse asiaan.

– Langat asetetaan kattilaan ja lämpötilaa nostetaan hiljalleen kahdeksaankymmeneen asteeseen. Siinä langat saavat värjäytyä tunnin ajan. Kuumaan veteen laittaminen tai nopea kuumennus pilaa langan, Henna opastaa.

Viimeistelyvaiheessa langat valutetaan ja huuhdellaan kylmässä vedessä, kunnes vesi on kirkasta.

ODOTUKSEN JÄNNITYSTÄ

Pakilan villaleidien väriliemissä höyryää muun muassa porkkanan naateista, pionin lehdistä, lupiinin kukista ja lehdistä, pietaryrtistä, piikaenkaalista, hevonnhierakasta ja samettikukasta keitetyjä liemiä. Henna myös täydensi valikoimaa omista varastoistaan tuomillaan erikoisuuksilla, krapilla ja kilpikivillä, joista saatiin tumman violetta ja vahvan punaista väriainetta.

Ekakertalaiset **Sari Starr** ja **Arja-Leena Timonen** kurkkivat kattiloihin, mittaavat lämpötiloja ja laittavat kellonaikoja maalarinteipillä kattilankansiin. Valmistelut olivat edellisenä iltana venähtäneet pikkutunneille, mutta nyt ilmassa on selvästi jännitystä ensimmäisiä värjäystuloksia odotellessa.

Kasvien päällepäin näkyvä väri ei välttämättä paljasta, millaista sävyä se luovuttaa värjätessään. Porkkanan naateista saadaan kellertävää, pionin lehdistä vihreää, hevonnhierakasta ruskean sävyä. Värilientä voi myös käyttää uu-

◀ **VÄRILIEMEN** lämpötilaa tarkkailaan herkeämättä, jotta villat eivät mene pilalle.

▼ **HENNA RAJAPURON** muistiinpanokirja on myös värikartta.

delleen, mutta lopputulos on ensimmäistä keittokierrosta vaaleampi.

TÖPPÖSIÄ JA TUMPPUJA

Kasvivärjäys on viehättävää kesäpuuhaa ja aineksia löytyy omasta puutarhasta, lähimetsästä tai tienpientareilta. Ilman maanomistajan lupaa ei saa kuitenkaan kerätä sammalia, jäkäliä, pahkoja, varpuja tai muita puuvartisista kasveja.

Vielä on liian aikaista sanoa, mitä Pakilan kattiloissa keitetyistä villoista syntyy. Ehkä sukkia tai lapasia tulevan talven pakasiin tai joulupukin konttiin. Tai ihan vaan yllättäviä hypisteltävää ja silmäniloa, kunnes langat raaskii ottaa käyttöön.

Värjäystoimen lehtorin omat langat ja -lostuvat usein työväenopiston kangaspuilla shaaleiksi ja villahuiveiksi. – Joskus olen antanut ystäville lahjaksi itsetekemiäni huiveja tai nipun eriväriä lankoja omiin neuletoihin. Sellaiselle ihmiselle itsevärjäämiä lankoja voi antaa, joka osaa arvostaa värjäykseen ja käsityöhön kuluva aikaa, Henna toteaa. ■

PAKILALAISET HARRASTAA...

▼ **MAKU- JA KUULOHERMOJA** hiveleviä nautintoja oli tarjolla kesäkahvilassa, jossa esitettiin J.S. Bachin Kahvikantaatti – tunteella ja taidolla rakkaudesta kahviin.

▼ **TAITAVISSA** käsissä syntyy kaunista. Kukkakranssitalkoisiin Parviaisten mökillä osallistuivat Marja Rosenberg (vas.), Riia Stude, Tiina Parviainen, Anu Manninen ja Pirjo Ruotsalainen.

► **PAKILASSA** on jumppailtu jo monen monta vuotta. Hieno kesäsää vei porukat nyt puistoon keppijumppaamaan.

Kuva: Lotta Härö

HEIJASTUKSIA

TEKSTI & KUVAT JAN KAILA

Siirtolapuutarhat ovat kaupunkien puistoalueina avoimia vierailijoille ja satunnaisille kulkijoille, ja myös palstoille on näköyhteys. Elisabeth Kochin

aikanaan suunnitteleman, Omenalaaksoksi nimetyn Pakilan palstat ovat erikokoisia ja muodoltaan suorakaiteenomaisia. Puutarhurit ovat vuosien saatossa muokanneet palstoista yksilöllisiä.

Mutta entä alueen 320 mökkiä? Niiden interiöörin eivät näy ohikulkijoille. Ne ovat vähintään yhtä yksilöllisiä, vaikka ovatkin aika lailla samankokoisia ja -näköisiä. Mahdollisuuksia omalei-

maisille ratkaisuille on rutkasti. Vierailu pakilaisessa mökissä on aina erityinen kokemus.

Mökkien luonteeseen kuuluu, että ne ovat tiivis osa puutarhaa. Kun mökkien ikkunoista katselee ulos, näkee viljelyksiä, kukkia ja kasveja sekä pensaita ja puita sekoittuneena mökin interiöörin heijastumaan. Kun ikkunoista tiiraa sisään, näkyy tietysti mökin interiööri, mutta myös heijastukse-

na puutarhaa kaikkine visuaalisine rikkauksineen. Nämä ulkopuoli/sisäpuoli -heijastukset ovat intensiivisiä johtuen mökkien läheisyydestä kasvustoon nähden. Näkymät muistuttavat nykyisten kameroitten edelläkävijää, *Camera Obscura*. Jo antiikin aikana, sekä uudelleen renessanssin aikana, huomattiin, että reiän kautta tullessaan heijastaa valo ulkopuolisen näkymän sisätilaan. ■

MATKAPÄIVÄKIRJA UUDEN MÖKKILÄISEN ENSIMMÄISESTÄ VUODESTA

TEKSTI CLARISSA BINGHAM

Olipa kerran spontaani idea ostaa siirtola-puutarhamökki. Kuinka ollakaan, viime vuoden huhtikuussa tähdet olivat kohdillaan, ja idea toteutui – hämmäntävän nopeasti niin kuin välillä voi käydä tällaisissa tilanteissa. Yhtäkkiä olin ihanan vaaleanpunaisen mökin omistaja. Sitten piti alkaa tehdä mökistä sel-laista kuin halusin. Eli millaista?

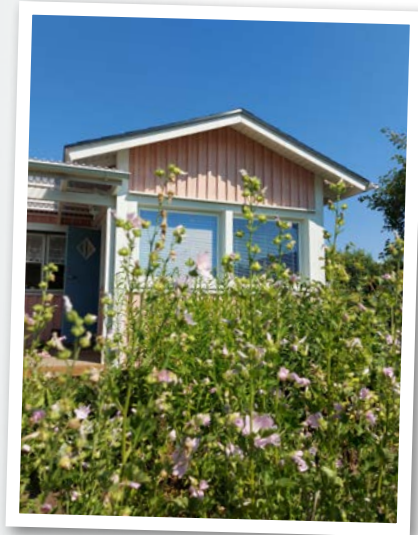
Siitä alkoi reilun vuoden mittainen matka, josta kuvaan tässä muutamia käänteitä. Urakana oli kuistin ja terassin rakentaminen, ulla-kon uusiminen varastosta käyttöä varten, taka-varaston muuttaminen puoliksi sisävarastoksi ja vessaksi, keittiön rakentaminen ja (lämpi-män) veden vetäminen sisään ja ulos sekä leik-kimökin rakentaminen.

1 Usko unelmaasi, vaikka et tietäisi, mikä se on

Mökki – vai enemmän unelma – oli ostettu sydäntä ja intuitiota kuunnellen, ja sitä kohti mennään.

2 Valitse tekijä huolella

Jos et remontoit itse, valitse tekijä huolella. Helpommin sanottu kuin tehty, kun etukäteen ei tiedä mitä saa, ainakin paljon lupauksia. Pää-urakoitsijaksi valitsin uuden tekijän, mikä osoit-tautuikin melkoiseksi päätökseksi. Töiden oli määrä olla valmis juhannuksena, mutta totta to-siaan, vuodesta ei ollut puhe. Alku näytti lupaa-valta, kunnes alkoivat yhä pitenevät tauot. Us-koni oli kovasti koetuksella, mutta valmista tuli

seuraavan vuoden juhannuksen jälkeen. Van-hassa olisi ollut vara parempi, minkä huomasin, kun otin rinnalle tutut tekijät, jotta homma tulisi valmiiksi.

3 Varaudu yllätyksiin ja oppi-rahoihin, myös kirjaimellisesti

Hupsheijaa, myös mökin katto ”pitää” oikaista ja uusia. Jaa, kai se sitten pitää, 9000 euroa li-sää hintaa. Ja kun teet itse jotain pientä, ensim-mäinen kerta menee vihkoon, toinen saattaa onnistua. No, pääseepähän oppimaan uutta.

4 Valmiita ratkaisuja ei ole, totu päätöksentekoon

Tämä realisoitui erityisesti viemäröinnin koh-dalla. Kävin katsomassa kolmen mökkiläisen toteutusta, kysyin urakoitsijoilta ja putkiliik-keestä, ja lopputuloksena on oma ratkaisu, joka vaikuttaa toimivan! Myös päätöksiä riit-tää, pieniä ja isompia. Edelliseen kohtaa viita-ten: päätös se on huonokin päätös, ja aina voi tehdä uuden.

5 Katse eteen ja suupielet ylöspäin

Missä mennään nyt? Mökki uusittu suurelta osin, budjetti ylittynyt puolella, reklamaati-ot ja vikakorjaukset meneillään, laittamista riittää. Mitä jäi käteen? Hienoja kohtaamisia, ystävällisiä ja avuliaita ihmisiä (kiitos sähkö-rit **Timppa** ja **Make** sekä vesiasioissa **Pauli**!); isoimpana kuitenkin mieletön onnen määrä olla tässä pisteessä, nauttimassa unelmasta.

Sen pituinen se. Tältä erää, matka jatkuu. ■

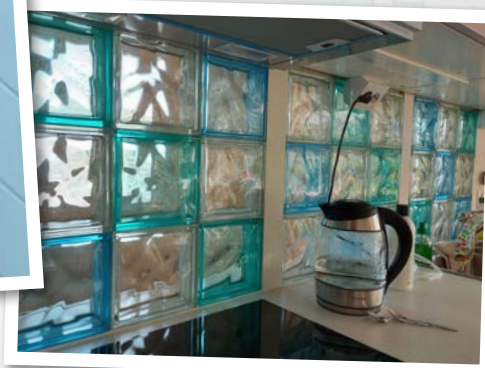

▲ ”TERVETULOA KATAJAPOLKU 67:ÄÄN.”

Clarissa esittelee kiinnostuneille mielellään mökkiä ja siellä tehtyjä remonttiritkaisuja.

▲ **ULKO-OVEN** ikkunasta voi kurkistaa hurmaavalle kuistille.

▼ **VALOA** ja väriä tupaan tuovat vedensiniset lasitiilet. Keittiön takana on pieni päiväkamari, vaikka perheen makuutilat mahdutettiin vintille.

KESÄPESÄ PAJUPOLULLA

TEKSTI LEILA TIMONEN

Tänäkin vuonna Pakilaan on saatu muutamia uusia puutarhureita. Heikkinen-Tanin -perhe löysi oman kesäpesän Pajupolulta. Parasta on kuitenkin futis pelikentällä ja seuraavaksi parasta Sylvi-koiran kanssa leikkiminen omalla pihalla, tuumaavat perheen pojat Unski ja Ypi. Hyvin viihtyvät myös Anni ja Joonas.

Poikien futisinnostus ei ole vain EM-ki-sojen aiheuttamaa kuumeilua. Ypi pelaa Käpässä, Joonas-isä seuraa jalkapalloa intohimoisesti ja Unski intoilee kentälle muiden mukana. Ison tammen alta kentältä kuuluu poikaporukan peliäänäet pitkin päivää. Ehkäpä tulevina kesinä kokoon saadaan Pakilan lasten oma futisjoukkuekin!

Mutta palataan takaisin palstalle ja siihen, miten perhe päätyi Pajupolulle.

– Olimme viime kesänä pari viikkoa isännöimässä kaverien mökkiä Jasmiinipolulla. Olen ollut kiinnostunut siirtolapuutarhoista jo pitempäänkin, ja Pakila alkoi tuntua varteenotettavimmalta, Anni Tani kertoo.

Talvella unelma oli hautautua kinoksiin ja koronaan, mutta maaliskuussa sattuma heitti Annin eteen mökin myynti-ilmoituksen.

– Silloin oli vielä paljon lunta, ja pihalla näkyi lumen päällä vain muutama talventörröttäjä. Mökin sijainti polun vieressä oli kuitenkin oikea ja viime kesän kokemusten pohjalta tiesin, miten aurinko kiertää pihan yli. Myynti-ilmoituksen kuvien ja intuition avulla syntyi ostopäätös, Anni kertoo.

PÄÄTÖKSIÄ JA TUTKAILUA

Puutarhalle asettuminen on asteen helpompaa, kun alueella on valmiiksi kavereita ja tuttavaperheitä. Silloin esimerkiksi tietää ennakkoon yhteisistä säännöistä (aidan korkeus 140 cm) sekä saa käytännönläheisiä suosituksia mökin ja puutarhan kunnostukseen liittyen (ilmalämpöpumppu on hyvä sijoitus!).

– Ilmalämpöpumpun laittaminen oli todella hyvä päätös. Mökki on pysynyt viileänä tässä kuumuudessa, Joonas Heikkinen vahvistaa.

Palstan kasvimaalla oli hyvä multa valmiina, mutta tontille rakennettiin myös kasvihuone.

– Se oli oikeastaan ketjureaktio. Paikalla kasvoi jättitataria, jonka poistamisen tarpeesta myyjä mainitsi. Kun kaivoin juuret maasta, tilalle jäi kasvihuoneen mentävä aukko. Nyt on vähän sadonkorjuustressiäkin, kun on paljon kerättävää yhtä aikaa, Anni kertoo.

Perennapenkeissä on tuttuja ja tuntemattomiakin kukkia, joiden kasvua seurataan kesän yli. Kurjenmiekat olivat komeat ja vanha Pallaksen pioni yllätti väreillään. Hämmästystä herätti talvivalkosipuli, jonka erikoinen varsis kasvusto ei ollut Annille tuttu aiemmin.

VIELÄ ON KESÄÄ – JA UUSIA TULEE

Mökillä riittää puuhaa ja suunniteltavaa. Maapohjaiseen takavarastoon on tarkoitus rakentaa lattia ja savimaahan notkahtanutta leikkimökkiä nostaa. Vintin purkaminen ja parven rakentaminenkin on ollut ajatuksissa.

Mutta näitä suunnitelmia on aikaa tarkentaa tulevina talvina.

Pian Unski aloittaa eskarin ja Ypi vaihtaa musiikkiluokalle, joten elokuussa perhe palaa arkeen ja uusiin kuvioihin. Viikonloppuja pääsee onneksi nopeasti viettämään tänne.

ON TAASKIN SUNNUNTAI...

TEKSTI LEILA TIMONEN

...ja vaikka ei laiskottelisisaakaan, saa kerhotalolta mitä maistuvinta vatsantäytettä sekä kaupan päälle hyvää seuraa. Pöydissä päivitellään hellettä, vaihdetaan kuulumiset ja kysytään vinkit puutarhatöihin.

Kyökin puolella on tuoksuvaa, leppoisaa, mutta kiireistä. Soppa hautuu liedellä, pulla- ja piiraspelit jonottavat uuniin. Voileipiä päällystetään liukuhihnalla ja kakkupisteellä loihditaan hurmaavia herkkuja. Tarjottavia sukkuloidaan vitriineihin ja myyntipöytään. Samanaikaisesti takaovesta kiidätetään likaiset kupit ja lautaset tiskiinkin.

Pakilan sunnuntai kahvilat ovat jo käsite. Vuosien varrella puutarhureista on jalostunut lähes ammattimaisia kahvilanpitäjiä, jotka tuntevat loihleipien ja piirakkapalojen menekkin ja keittiötöiden organisoinnin salat.

Meille vieraille kahvilapalvelu on ollut helppo, kun omassa mökissä ei ole tarvinnut kokkaamalla lämmittää muutenkin hiostavaa mökkiä. Kiitos kaikille kahvilatoimintaan osallistuneille!

▼ MUNA-ANJOVIS -LEIVÄT

syntyivät Sari Starrin tehtaalla.

– Ensi kesänä ehkä ennättää osallistua enemmän puutarhan yhteisiin tapahtumiin ja tutustumaan puutarhalaisiin. Hyvin meidät on otettu vastaan, vaikka ääntäkin tällaisesta perheestä lähtee, Anni nauraa. ■

▲ TIINA LYYRA
paistoi herkullista Pissaladièreä, perheen piknikherkkua.

▲ HILMA PELTONEN JA INKERI TALVIO
ovat armoitettuja kakkutaikureita.

▲ REETTA RISTIMÄEN vetämä L'Artiste-kahvila toivotti tervetulleeksi 18.7.

TALVELLA KAIKKI ON TOISIN

TEKSTI LEILA TIMONEN

Mäntypolun rinnepuutarhassa on keskikesän helle kuumimmillaan, mutta nyt katsellaan kuvia viime talvelta – kylläpä lunta olikin paljon! Aija ja Raimo Orädd ovat viime vuosina viettäneet entistä enemmän aikaa siirtolapuutarhalla myös talvella.

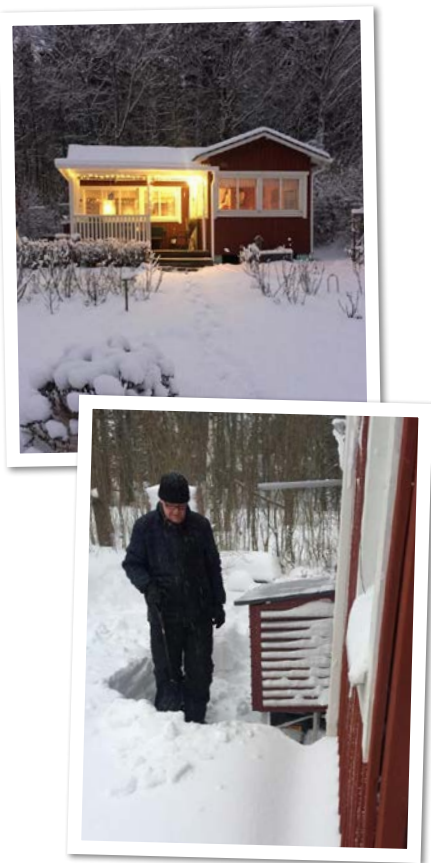
Oräddit kunnostivat mökkinsä muutamassa erässä pian hankinnan jälkeen vuosituhannen vaihteessa. Hyvin eristetyssä ja tuplaikkunoilla varustetussa mökissä on pieni peruslämpö läpi talven. Viime vuonna puukaaminan rinnalle hankittiin ilmalämpöpumppu, joka lämmittää huoneet hetkessä.

– Villasukat tarvitaan silti ainakin ensimmäisinä päivinä, ennen kuin lattia lämpenee, Aija huomauttaa.

Käminassa palaa edelleen usein tunnelmatuli. **Raimon** askareita ovat klapien hankkiminen ja lämpöpumpun kondenssivesien tyhjentäminen. Kotelointi suojaa pumppua lumelta ja jäältä, eikä katoltakaan ole tarvinnut pudottaa lumia. Siitä pitävät huolen Helsingin vaihtelevat suojasäät.

KANTOVESI JA SIMPPELIT RUOAT

– Alkuvuosina talvikäyttö oli satunnaisempaa, mutta pikkujouluihin olemme kutsuneet suvun lähes joka vuosi. Tarjottavat valmistelen kyllä pääosin jo kotona. Talvella täällä kannattaa kokkailla yksinkertaisesti, esimerkiksi pakasteista uunipellillä tai perunakiusauksia. Pahvilautasia käytämme talvella useammin isojen tiskien välttämiseksi, Aija kertoo.

Eniten puuhaa on talous- ja pesuvesien kuskamisesta. Koska mökki on lähellä pikkuparkkipaikkaa, Oräddit tuovat vedet kotoa. – Talvella vettä oppii säännöstelemään tehokkaasti. Sadevettä kerätään talteen ja 40-litraisessa kanisterissa säilötään pesuvedet. Vauvojen puhdistuspyyhkeet ovat muuten käteviä pieneen peseytymiseen, Aija vinkkaa.

Oräddit ovat vuosien varrella testanneet useammanlaisia mökkikäymälöitä. Nyt sisävesissä pohisee tuotokset polttava sähkö-wc. Se saa kiitosta helppokäyttöisyydestä ja hajutomuudesta.

KARHUNPESÄSSÄ OLEILLAAN

Mäntypolulla ja lähinaapurustossa valo pilkottaa talvella useamman mökin ikkunoista.

Sosiaalista elämää on vähemmän kuin kesällä, mutta naapureita moikataan kävelylenkeillä. Samalla tulee silmäiltyä, että pimeilläkin mökkeillä on asiat reilassa.

Mukavinta siirtolapuutarhan talvessa on molempien mielestä hiljakseen oleilu. – Kerrankin voi mökkeillä ja rentoutua ilman paineita puutarhahommista. Ollaan kuin karhut pesässä, Raimo ja Aija toteavat.

– Pilkkopimeällä täällä näkee paljaalla silmälläkin tähdet kirkkaammin kuin muualla, Raimo lisää.

SAMAAN AIKAAN PAJUPOLULLA...

Viime talvena pellon reunalla Pajupolun mökissä lukulamppu valaisi joka ikinen ilta. **Arja-Leena Timonen** muutti tammikuussa miehensä kanssa mökille pakoon putkiremonttia – parahiksi koviille pakkasille. Muuttoon valmistauduttiin jo syksyllä rakentamalla sähköisellä kompostisekoittimella varustettu käymälä varastoon.

– Pahaksi onneksi kyseisessä kappaleessa oli valmistusvirhe, joka päästiin korjaamaan vasta keväällä. Mutta siitäkin selvittiin!, Arja-Leena sanoo.

Timoset hakivat käyttövedet talvikaivolta puutarha-alueen toiselta puolelta. – Iso kiitos **Frimanin Tomille**, joka ajoi polut moottorikelkalla hyvään kuntoon ja pystyimme vetämään vedet pulkalla mökille.

Arja-Leena löysi sattumalta vahinkovakuutuskeskuksen myymälästä isokokoisia puhdistuspyyhkeitä peseytymiseen. Perusteellisempaa peseytymistä varten piti lähteä suihkuun lasten luo, koska uimahallitkin olivat koronan vuoksi kiinni.

– Arkiaskareiden tekeminen vie aikaa. Muuten aika kului lukemalla, neulomalla ja äänikirjoja kuuntelemalla.

Hän kertoo viihtyvänsä mökillä niin hyvin, että ei ole tammikuun jälkeen yöpynyt kertaakaan kaupunkikodissa. Saattaa hyvinkin olla, että keltaisessa mökissä palaa lukulamppu ensi talvenakin. ■

OSALLISTU KESÄKALENTERI 2022:N TEKEMISEEN!

Suunnittelemme Pakilan puutarhureille omaa seinäkalendaria ensi kesäksi. Voit osallistua kalenterin kuvittamiseen lähettämällä oman kuvaehdotuksesi hyvälaatuisena jpg-tiedostona sähköpostitse **Annu Brotherukselle** (annu.brotherus@helsinki.fi). Kuva-aiheiksi toivotaan etenkin hyviä tuokiokuvia puutarhureista ja heidän perheistään erilaisissa puutarhan ja mökin askareissa. Varmistathan ennen lähetystä, että kuvassa näkyvät henkilöt antavat luvan kuvan julkaisuun.

Lisätietoa ja tarkempia ohjeita yhdistyksen kotisivujen etusivun uutisista: <https://pakila.siirtolapuutarhaliitto.fi/>

YHTEYSTIETOJA TALVEN VARALLE

Ota yhteystiedot talteen talvikotiin tai tarkista tarvittaessa Papun verkkoversiosta nettisivuilta: <https://pakila.siirtolapuutarhaliitto.fi/papu/>

OSOITTEENMUUTOKSET

Osoitteenmuutokset ja muutokset omistussuhteissa (kauppa, perintö tms.) on ilmoitettava 3 kk:n kuluessa: Malla Haapanen, rekisteri@pakilansiirtolapuutarha.fi, Porvoonkatu 32 A 3, 00520 Helsinki, puh. 0400 491 004

YHDISTYKSEN POSTI

Hallitukselle osoitettava posti toimitetaan mieluiten sähköpostitse osoitteeseen: sihteeri@pakilansiirtolapuutarha.fi.

PORTTI

Portti suljetaan talveksi loka-marraskuun vaihteessa. Mikäli tarvittavat portin aukaisut, ota yhteyttä Pentti Pajuseen, puh. 050 530 387. Avausmaksu on 20 €. Rakentajat saavat avaimen käyttöönsä kuukaudeksi hintaan 100 €. Ota yhteys hallinnolliseen isäntään: Zakke Saukkonen, puh. 050 529 0299.

RAKENNUSLUVAT JA OHJEET

Lomakkeet ja ohjeet ovat yhdistyksen kotisivuilla: <http://siirtolapuutarhat.net/pakila/sivut/rakennustoimikunta.html>

VESI

Vedet suljetaan syys-lokakuun vaihteessa. Vesihuollosta vastaa Suomen Talotekniikka Oy. Ongelmatilanteessa ota yhteys hallinnolliseen isäntään Zakke Saukkoseen, puh. 050 529 0299, tai isäntään, Tom Friman, puh. 040 809 9919.

SÄHKÖ

Juha Lundell, puh. 050 550 0510, juha.lundell@kolumbus.fi

ROSKIKSET

Jätteiden keräys keskeytyy talvikaudeksi. Molok ja kaikki muutkin jätteasiat suljetaan talveksi. Tämän jälkeen roskat on kuljetettava itse pois alueelta.

HUOLTORAKENNUS:

SUIHKU JA WC, PESUTUPA

Huoltorakennus suljetaan talveksi syys-lokakuun vaihteessa.

SAUNA

Viimeiset saunavuorot ovat la 18.9., miehille klo 14.00–16.00 ja naisille klo 16.30–18.30.

